

**DECRET 49/2018, DE 21 DE DESEMBRE, SOBRE L'ÚS
DE LES LLENGÜES OFICIALS EN L'ADMINISTRACIÓ
DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS¹**

*([BOIB núm. 160, de 22 de desembre de 2018](#);
correccions d'errades [BOIB núm. 163, de 29 de desembre de 2018](#)
i [BOIB núm. 6, de 12 de gener de 2019](#))*

PREÀMBUL

I

Aquest Decret té com a finalitat desplegar l'ordenació legal de l'ús de les llengües oficials a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, completada fins a l'any 2012 pel Decret 100/1990, de 29 de novembre.

Més enllà de la necessitat d'omplir el buit normatiu en el règim jurídic, cal tenir present que la situació actual de la llengua catalana a les Illes Balears fa també necessari reforçar el mandat de normalització de la llengua pròpia que l'Estatut d'autonomia exigeix a les institucions de les Illes Balears.

Pel que fa a l'Administració autonòmica, no és dubtosa la necessitat de comptar amb un marc reglamentari adequat que permeti assegurar un nivell de normalitat més gran en l'ús de la llengua pròpia de les Illes Balears i, alhora, garantir eficaçment els drets lingüístics dels ciutadans.

II

El Decret 100/1990, de 29 de novembre, que regula l'ús de les llengües oficials a l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, s'emparava clarament en l'article 9.1 de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears, precepte que prescriu al Govern de les Illes Balears ordenar reglamentàriament l'ús normal de la llengua catalana en les activitats administratives dels òrgans de la seva competència. Al mateix temps, el Decret responia a la finalitat normalitzadora expressada en l'article 1 de la Llei esmentada i, especialment, a l'objectiu de fer efectiu l'ús progressiu i normal de la llengua catalana en l'àmbit oficial i administratiu (article 1.2.a).

Seguint el camí iniciat amb el Decret 100/1990, l'any 1995 es va crear la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant el Decret 90/1995, de 14 de setembre, amb les funcions principals de garantir l'aplicació del Decret i fomentar l'ús de la llengua catalana en l'Administració.

Mitjançant la Llei orgànica 3/1999, de 8 de gener, es reformà el text de l'Estatut d'autonomia de 1983 i es modificà la redacció de l'article 4, la qual cosa suposà un reforç notori del paper normalitzador dels poders públics respecte a la llengua oficial i pròpia d'aquesta comunitat autònoma. L'actual Estatut d'autonomia, aprovat mitjançant la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut

¹ Aquest Decret ha estat modificat per l'Acord del Consell de Govern de 22 de febrer de 2019 de correcció d'errades del Decret 49/2018, de 21 de desembre ([BOIB núm. 24, de 23 de febrer de 2019](#)).

d'autonomia de les Illes Balears, manté la redacció que es va donar a aquest article l'any 1999.

Amb la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, es feu una passa més en la configuració del marc normatiu de l'ús de les llengües oficials en aquesta Administració i en les seves entitats instrumentals. L'article 43 d'aquest text legal garantí l'ús habitual del català en les actuacions administratives de caràcter intern i en les relacions interadministratives, com també en les comunicacions i notificacions que l'Administració ha d'adreçar a persones residents en l'àmbit lingüístic català, servant el dret de les persones interessades a rebre-les en castellà si ho demanen. En l'apartat 2 d'aquest article es disposà que «l'ús del català en l'actuació dels òrgans administratius integrants de les administracions a què fa referència l'apartat anterior ha de ser regulat per disposicions reglamentàries».

D'altra banda, l'article 44 d'aquesta Llei establí les regles fonamentals d'ús lingüístic en el procediment administratiu, prescrivint l'ús general del català i garantint el dret de les persones interessades a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà.

Igualment, cal fer referència al Pla General de Normalització Lingüística, aprovat pel Consell Social de la Llengua Catalana en la sessió plenària de 2 d'abril de 2009, perquè fos presentat davant el Govern de les Illes Balears com a marc d'actuació dels poders públics i com a guia per a altres organitzacions socials. El Govern, que d'acord amb l'article 39 de la Llei 3/1986 ha d'assumir la planificació, l'organització, la coordinació i la supervisió del procés de normalització del català, en va fer recepció en la sessió del Consell de Govern de 10 de desembre de 2010.

Més endavant, el marc normatiu exposat es va veure profundament alterat per la Llei 9/2012, de 19 de juliol, text que va modificar, entre d'altres, determinats preceptes de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública; de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística, i de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic. Al mateix temps, va derogar expressament el Decret 100/1990.

Aquesta situació d'aturada en el procés de consolidació progressiva del català com a llengua d'ús normal en l'àmbit oficial i administratiu va ser revertida pel Parlament de les Illes Balears, mitjançant la Llei 1/2016, de 3 de febrer, de modificació de la Llei de normalització lingüística, i la Llei 4/2016, de 6 d'abril, de mesures de capacitació lingüística per a la recuperació de l'ús de català en l'àmbit de la funció pública.

En el primer d'aquests textos legals, es recuperaren les versions dels articles de la Llei 3/1986 que eren vigents abans de la reforma de la Llei 9/2012. Així mateix, mitjançant la disposició addicional única, es restauraren, amb algun retoc, la denominació i la redacció originals dels articles 43 i 44 de la Llei 3/2003. D'altra banda, la Llei 4/2016 materialitzà l'operació de recuperar la lletra i l'esperit dels articles de la Llei de funció pública que s'havien vist afectats per la Llei 9/2012, i assegurar l'adequada capacitació lingüística dels empleats públics autonòmics per garantir, de manera efectiva, el dret dels ciutadans a emprar la llengua oficial de la seva preferència en llurs relacions amb l'organització administrativa.

Els canvis esmentats obeïen a un plantejament segons el qual la recuperació de la normalitat en l'ús del català només és possible si els poders públics de la comunitat autònoma malden perquè el català en sigui realment la llengua pròpia i, per tant, una llengua d'ús i presència habituals, una llengua que totes les autoritats i els empleats

públics coneixen i, consegüentment, una llengua que els ciutadans poden emprar amb normalitat i confiança, respectant el dret dels que triïn fer ús de la llengua castellana.

III

En les coordenades normatives exposades es mou precisament aquest Decret, amb el qual el Govern, atenent l'experiència del Decret 100/1990, pretén completar l'ordenació jurídica de les llengües oficials en l'àmbit de l'Administració autonòmica i acomplir així el mandat del legislador, expressat, principalment, tant en l'article 9.1 de la Llei de normalització lingüística com en l'article 43.2 de la Llei de règim jurídic de l'Administració autonòmica.

Així doncs, en el marc de les prescripcions de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, especialment les contingudes en els articles 4.3, 30.1, 31.1, 31.3, 31.5 i 35, el Govern està degudament facultat pel legislador no tan sols per dur a terme aquesta operació de desplegament normatiu i per regular les conseqüències del règim de doble oficialitat lingüística que dimana de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia, sinó també per impulsar les mesures de foment i de recuperació de l'ús de la llengua catalana que, referides igualment a l'àmbit institucional i administratiu en què és competent, segueixen sent avui tan necessàries per «crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears», tal com exigeix l'article 4.3 de l'Estatut d'autonomia i avala la jurisprudència del Tribunal Constitucional.

El plantejament normatiu exposat és, a més, concordant amb els principis i preceptes de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries. Aquest tractat internacional, que l'Estat espanyol va adoptar en la seva expressió màxima i que en ser ratificat va passar a formar part de l'ordenament jurídic espanyol, té com a principals objectius garantir que la política, la legislació i la pràctica es fonamentin en la facilitació i l'impuls de l'ús oral i escrit de les llengües regionals o minoritàries en la vida pública (article 7.1), fixar les bases perquè l'administració territorial amb llengües regionals o minoritàries pugui prendre les mesures oportunes per fomentar-les i garantir-ne l'ús i, a més, assegurar que els parlants d'aquestes llengües tinguin garantit el dret d'usar-les en qualsevol servei públic (article 10).

IV

Les mesures que incorpora aquest Decret són en bona part les que ja implantà el text reglamentari de 1990. Això no obstant, cal destacar com a novetat les derivades de la implantació de l'administració electrònica i el desenvolupament de les comunicacions mitjançant Internet i les xarxes socials.

Aquestes mesures s'orienten, en primer lloc, a precisar el règim jurídic de l'oficialitat del català sense minva de l'estatus constitucional de la llengua castellana i amb ple respecte als drets lingüístics dels ciutadans, els quals tenen dret a ser atesos per l'Administració en la llengua oficial de la seva elecció, tal com es desprèn, a més, dels articles 4 i 14.3 de l'Estatut d'autonomia.

En segon lloc, aquestes mesures s'adrecen al compliment dels objectius de foment i normalització de la llengua catalana fixats pel legislador i, per tant, incorporen, en paraules de l'exposició de motius de la Llei 4/2016, de 6 d'abril, «solucions ja conegudes que poden contribuir decisivament, pel seu efecte multiplicador, a

recuperar, consolidar i fomentar l'ús normal del català en el funcionament dels serveis públics».

Així mateix, el Govern de les Illes Balears aposta, especialment amb algunes d'aquestes mesures, per reforçar el prestigi del català en l'àmbit institucional i administratiu, la qual cosa només és raonablement possible si les institucions, els seus representants i els seus agents adopten aquesta llengua com a vehicle normal d'expressió i de comunicació, sens perjudici de l'ús de la llengua castellana quan així sigui exigit normativament.

Des del punt de vista dels drets dels ciutadans, cal afirmar que en el Decret s'han perfeccionat els mecanismes per a la major plenitud del dret de tria lingüística en les relacions amb l'Administració autonòmica, sense que es vegi perjudicada la qualitat de l'atenció al ciutadà o es produeixin situacions de possible desigualtat.

V

D'altra banda, amb aquesta iniciativa reglamentària el Govern actua d'acord amb els principis de bona regulació que estableix la legislació estatal. Així, l'adequació als principis de necessitat i eficàcia es justifica amb el fet que aquest reglament respon als mandats regulatoris explícits de les Lleis 3/1986 i 3/2003, abans esmentades, com també perquè incorpora mesures idònies per desplegar i completar les directrius del legislador en matèria d'ús de les llengües oficials. A més, no hi ha dubte que, amb aquest Decret, s'omple el buit normatiu que es va produir amb la derogació del Decret 100/1990.

El principi de proporcionalitat també queda garantit al llarg de l'articulat del Decret, atès que les mesures relatives a l'ús de les llengües oficials són raonables, equilibrades i tècnicament adequades per assolir els mandats de normalització lingüística i de respecte als drets dels ciutadans que dimanen de l'Estatut d'autonomia i d'altres textos legals a què abans s'ha fet referència.

En aquest sentit, s'adverteix sense dificultat que no s'imposen obligacions als ciutadans i que el deure específic de coneixement de les llengües oficials que es desplega en relació amb els empleats públics constitueix, com a criteri general, una mesura raonable i eficaç per a la garantia del dret de tria lingüística reconegut als ciutadans, tal com ha posat en relleu la jurisprudència del Tribunal Constitucional. Igualment, es consideren proporcionades algunes càrregues establertes per als contractistes i per als beneficiaris de subvencions que són necessàries per a l'assoliment dels fins públics a què serveix aquest Decret i no suposen cap obstacle irraonable a l'exercici de les seves activitats.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, cal assenyalar que aquest reglament cerca precisament completar el marc regulador de l'ús de les llengües oficials i proporcionar certesa i claredat als ciutadans i al conjunt d'operadors jurídics.

També s'ha de destacar que el Decret s'adequa al principi d'eficiència, perquè les mesures que s'hi incorporen no produeixen més càrregues o inconvenients que els raonables en tota organització que presenta un funcionament multilingüe, i que estan plenament justificats en benefici dels valors superiors que suposen el bon funcionament del règim de cooficialitat lingüística i el foment de l'ús normal de la llengua pròpia de les Illes Balears en l'àmbit oficial i administratiu.

Per acabar, és convenient remarcar que el Decret s'ha enriquit amb les aportacions del Consell Consultiu de les Illes Balears, especialment en la distinció entre les

comunicacions dins el marc d'un procediment administratiu i les comunicacions institucionals.

Per tot això, a proposta de la consellera de Cultura, Participació i Esports, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió del dia 21 de desembre de 2018,

DECRET

CAPÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquest Decret és regular els usos institucionals i administratius de la llengua catalana i de la castellana en l'àmbit d'aplicació establert en l'article 2, d'acord amb els principis següents:

- a) Foment i normalització de l'ús de la llengua catalana.
- b) Garantia del dret d'opció lingüística i, en general, dels drets lingüístics dels ciutadans.
- c) Interdicció de la discriminació per raó de llengua.
- d) Garantia de la utilització d'un model lingüístic de qualitat.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret és d'aplicació en l'àmbit del Govern de les Illes Balears i de l'Administració de la Comunitat Autònoma, com també de les entitats regulades en la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental.

2. Les referències a l'Administració de la Comunitat Autònoma que es fan en aquest Decret inclouen, en allò que escaigui, el Govern de les Illes Balears i, en tot cas, les entitats esmentades en l'apartat anterior.

Article 3. Ús lingüístic general

1. El català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, ho és també de l'Administració de la Comunitat Autònoma i, com a tal, és la llengua d'ús normal i general en les seves actuacions, sens perjudici dels usos prevists per al castellà.

2. En els casos en què s'hagi d'utilitzar més d'una llengua, en general es prefereixen les versions lingüístiques independents, com a garantia del principi d'autonomia de cada llengua.

3. L'Administració de la Comunitat Autònoma ha de garantir la qualitat lingüística dels seus textos, especialment els adreçats als ciutadans.

4. Igualment, els textos de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'han d'ajustar als criteris d'estil establerts, sempre d'acord amb la tradició de la llengua formal, que s'han d'aprovar per acord del Consell de Govern. Una comissió tècnica, composta per facultatius superiors de l'especialitat d'assessorament lingüístic, nomenats mitjançant una resolució del director general de Política Lingüística, s'ha d'encarregar de l'actualització i la revisió d'aquests criteris.

Article 4. Elaboració de normativa

Els òrgans responsables dels procediments d'elaboració de disposicions de naturalesa reglamentària han de vetlar perquè els principis prevists en l'article 1 d'aquest Decret es reflecteixin adequadament en la norma que s'elabora.

Article 5. Comissió Interdepartamental de Política Lingüística

1. Es crea la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística, amb les funcions següents:

- Vetlar per l'aplicació d'aquest Decret i, en general, pel compliment de la legislació vigent en aquesta matèria.
- Proposar al conseller competent en la matèria que adopti o elevi al Consell de Govern la proposta d'adopció de les mesures normatives necessàries a fi de fer efectius els principis que regeixen aquest Decret.
- Coordinar les actuacions de foment de l'ús de la llengua catalana que duguin a terme les diferents conselleries i entitats del sector públic instrumental.
- Impulsar accions per promoure l'ús del català en l'Administració de la Comunitat Autònoma.
- Elaborar informes i formular recomanacions a les conselleries i entitats del sector públic instrumental sobre aspectes relatius a la promoció de l'ús de la llengua catalana en l'àmbit institucional i administratiu.

2. La Comissió Interdepartamental de Política Lingüística està constituïda pels membres següents:

- President: el director general de Política Lingüística.
- Vicepresident: el director general de Coordinació.
- Secretari: el cap del Servei de Foment de l'Ús del Català.
- Vocals: el secretari general de cada conselleria de l'Administració de la Comunitat Autònoma o el tècnic en qui delegui la representació.

3. Poden assistir a les reunions de la Comissió Interdepartamental, amb veu i sense vot, els assessors que es convidin per raó de les matèries que s'hi tractin.

CAPÍTOL II IDENTITAT INSTITUCIONAL

Article 6. Imatge corporativa

Tots els elements d'imatge corporativa, especialment la denominació d'ens i d'òrgans, en qualsevol tipus de suport, han d'estar redactats en català.

Article 7. Retolació interna

1. La retolació interna de les dependències de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha de redactar en català.

2. Quan circumstàncies sociolingüístiques ho aconsellin, el secretari general de la conselleria pot determinar que els cartells de caràcter no fix s'ofereixin també en castellà. Així mateix, es poden redactar en altres llengües, amb la versió catalana en primer lloc.

Article 8. Retolació externa

1. S'han de redactar en català les inscripcions i les retolacions que identifiquin béns mobles i immobles de l'Administració de la Comunitat Autònoma, inclosos els vehicles.
2. També s'han de redactar en català els rètols indicadors, els senyals i qualsevol informació situada en les vies públiques de què sigui titular l'Administració de la Comunitat Autònoma.

Article 9. Megafonia

1. Les comunicacions orals a través de sistemes de megafonia a les dependències de l'Administració de la Comunitat Autònoma o als centres que en depenen han de ser en català.
2. Quan es consideri convenient, aquests missatges es poden oferir també en castellà, amb la versió catalana en primer lloc. Així mateix, es poden oferir en altres llengües. Els vinculats amb una emergència s'han d'oferir en català i en castellà.

Article 10. Publicitat institucional

1. La publicitat promoguda per l'Administració de la Comunitat Autònoma a les Illes Balears o dins l'àmbit lingüístic català en els mitjans de comunicació escrits, audiovisuals o radiofònics s'ha de redactar o emetre normalment en català, d'acord amb la Llei 13/2010, de 9 de desembre, de publicitat institucional de les Illes Balears. Això no obstant, es pot fer també en castellà. També es pot redactar o emetre en altres llengües per raó de la finalitat que persegueixi.
2. Si la publicitat es fa fora de l'àmbit lingüístic català, es pot fer en altres llengües, que poden anar acompanyades de la versió catalana.

Article 11. Actes i esdeveniments

En tots els actes i esdeveniments públics organitzats per l'Administració de la Comunitat Autònoma que tinguin lloc a les Illes Balears o dins l'àmbit lingüístic català s'ha d'emprar la llengua catalana com a llengua vehicular, sens perjudici que també s'hi pugui usar el castellà. També es poden utilitzar altres llengües quan es consideri convenient.

CAPÍTOL III ACTUACIONS INTERNES

Article 12. Llengua de treball

1. L'Administració de la Comunitat Autònoma i les entitats que integren el sector públic instrumental han d'emprar el català en les seves actuacions internes i en la relació entre elles.
2. Correspon als secretaris generals de les conselleries i als òrgans unipersonals de direcció de les entitats que integren el sector públic instrumental vetlar per l'ús efectiu del català en les actuacions internes.

Article 13. Recursos materials

1. Les carpetes, els sobres, els segells, els datadors, les agendes i, en general, el material d'oficina que incorpori text, adquirits o elaborats específicament per a l'Administració de la Comunitat Autònoma, han d'estar en català.

2. El català ha de ser la llengua per defecte en les màquines i els dispositius utilitzats en l'entorn de feina.

3. El programari d'ús intern que elabori directament l'Administració o que s'elabori per encàrrec a un tercer ha de ser en català.

Article 14. Relacions amb els treballadors públics

Les comunicacions institucionals i administratives adreçades als empleats públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma, ja sigui a través de la intranet o mitjançant altres vies de comunicació, s'han de fer en català.

CAPÍTOL IV RELACIONS AMB ELS CIUTADANS

SECCIÓ 1a REGLES GENERALS

Article 15. Notificacions i comunicacions

1. Les notificacions i les comunicacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català s'han de fer en llengua catalana, sens perjudici del dret dels ciutadans a rebre-les en castellà si ho demanen.

2. Les notificacions i les comunicacions dirigides a persones residents fora de l'àmbit lingüístic català dins l'Estat espanyol s'han de fer normalment en castellà, sens perjudici que puguin rebre-les en català si ho demanen. Si s'adrecen a persones establertes fora de l'Estat espanyol, es poden utilitzar altres llengües oficials als territoris de residència atenent les circumstàncies i els mitjans de què es disposi.

Article 16. Atenció als ciutadans

1. En l'atenció als ciutadans, tant presencial com telefònica i telemàtica, el personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma ha d'iniciar normalment la comunicació en català, sens perjudici del dret dels ciutadans a ser atesos en castellà.

2. Quan les circumstàncies ho requereixin i es disposi dels recursos necessaris, s'ha de facilitar que especialment l'atenció als ciutadans vinculada a les prestacions sanitàries o de caràcter social es pugui dur a terme en altres llengües que garanteixin l'eficàcia comunicativa.

Article 17. Registres

En tots els registres públics, inclosos els electrònics, de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha d'emprar el català en la recollida, el processament i la comunicació de les dades.

Article 18. Models normalitzats

Els formularis i altres documents similars han de ser oferts en versió catalana, sens perjudici del dret dels particulars a emplenar-los en castellà. Les versions en castellà

han d'estar a disposició dels interessats. Per garantir el principi d'autonomia de cada llengua, s'han d'evitar els models bilingües.

Article 19. Documents per als administrats

1. El testimoni atorgat d'actuacions o de documentació s'ha de fer normalment en català. L'òrgan instructor ha de lliurar a les persones interessades que ho sol·licitin una traducció del testimoni atorgat a l'altra llengua oficial. Aquesta sol·licitud de traducció no pot comportar cap perjudici o retard per al sol·licitant.

2. Els certificats s'han de redactar normalment en català, tot i que la persona interessada pot sol·licitar que es redactin en castellà. En el cas dels títols, diplomes o documents similars que acreditin coneixements o competències, expedits massivament, s'han de redactar en català, sens perjudici del dret d'obtenir el corresponent certificat d'expedició d'aquest títol en castellà. Això no obstant, aquest tipus de certificats pot incorporar d'ofici en el revers la traducció al castellà del contingut del certificat.

3. L'òrgan instructor ha de facilitar a les persones que ho sol·licitin expressament la traducció al castellà dels documents dirigits a elles redactats en català que hagin de tenir efecte fora de l'àmbit lingüístic català.

Article 20. Publicacions

1. Els fullets, els cartells, el material gràfic i, en general, els missatges o avisos de caràcter informatiu o divulgatiu, en qualsevol suport, s'han de redactar almenys en català.

2. En les publicacions de tot tipus i, en general, en l'activitat editorial de l'Administració de la Comunitat Autònoma, s'ha d'emprar normalment la llengua catalana. Això no obstant, es pot emprar també el castellà. Per raó de la seva finalitat, es poden emprar, així mateix, altres llengües.

Article 21. Aplicacions telemàtiques

1. Les aplicacions informàtiques que siguin accessibles als ciutadans han d'oferir la interfície i el contingut que vehiculin almenys en català, sens perjudici del dret de l'usuari a expressar-se en qualsevol de les dues llengües oficials. La versió en castellà també ha d'estar disponible quan s'utilitzin en el marc d'un procediment administratiu.

2. Els sistemes automatitzats d'informació, autovenda, expedició de documents i anàlegs han d'estar almenys en català. En el cas que s'hi incorporin més llengües, el català ha de ser la primera llengua de resposta i la primera opció de consulta, el castellà la segona, i a continuació hi han de figurar les altres llengües que es considerin oportunes.

Article 22. Internet i xarxes socials

1. Els continguts publicats per l'Administració de la Comunitat Autònoma a Internet i a les xarxes socials al marge d'un procediment administratiu s'han de redactar almenys en català.

2. Quan la informació estigui disponible a Internet en més d'una llengua, les diverses opcions lingüístiques han de ser accessibles a totes les pàgines de forma visible, a fi que l'usuari pugui canviar fàcilment de llengua en qualsevol moment.

3. En el cas que es pugui determinar una llengua per defecte, aquesta ha de ser el català.

SECCIÓ 2a PROCEDIMENTS ADMINISTRATIUS

Article 23. Llengua de tramitació

1. En la tramitació dels procediments administratius de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha d'emprar el català, sens perjudici del dret de les persones interessades a ser ateses en la llengua oficial de la seva elecció i a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà.

2. Les comunicacions i les notificacions a les persones interessades s'han de dur a terme d'acord amb el que determina l'article 15 d'aquest Decret.

Article 24. Contractació

L'Administració de la Comunitat Autònoma, quan la naturalesa del contracte ho permeti, ha de preveure, en els plecs de clàusules administratives particulars i en els de les tècniques, o en els documents anàlegs que aproven els òrgans de contractació, que els contractistes utilitzin la llengua catalana en els béns, obres i serveis que són objecte de contracte i, en especial, en l'atenció als usuaris com a mesura per garantir el dret d'opció lingüística dels ciutadans.

SECCIÓ 3a ACTUACIONS AMB SUPORT INSTITUCIONAL

Article 25. Usos lingüístics prevists

1. En tots els espais o programes de ràdio i televisió patrocinats per l'Administració de la Comunitat Autònoma dins l'àmbit lingüístic català s'ha d'usar el català com a llengua vehicular.

2. En les manifestacions esportives que rebin el suport o la col·laboració de l'Administració de la Comunitat Autònoma s'ha d'assegurar l'ús de la llengua catalana.

3. Igualment, s'ha de preveure l'ús del català en tots els actes subvencionats o patrocinats per l'Administració de la Comunitat Autònoma.

CAPÍTOL V DOCUMENTACIÓ JURÍDICA

Article 26. Contractes

Els documents contractuals que els òrgans de contractació de l'Administració de la Comunitat Autònoma hagin de subscriure amb persones físiques o jurídiques s'han de redactar en català. Si l'altra part contractant ho sol·licita, el document s'ha d'expedir també en castellà.

Article 27. Escriitures públiques

Les escriptures públiques atorgades per l'Administració de la Comunitat Autònoma s'han de redactar en català, sens perjudici que es redactin també en castellà si ho sol·licita l'altra part.

CAPÍTOL VI

RELACIONS AMB ALTRES INSTITUCIONS

Article 28. Comunicacions

1. Les comunicacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma amb les institucions estatutàries i les administracions públiques radicades a les Illes Balears o pertanyents a l'àmbit lingüístic català s'han de fer en català.

2. Les comunicacions de l'Administració de la Comunitat Autònoma adreçades a altres institucions i administracions públiques de fora de l'àmbit lingüístic català s'han de redactar en castellà o, si escau, en una llengua oficial de la institució o entitat receptora.

Article 29. Administració de justícia

1. Les comunicacions adreçades a l'Administració de justícia s'han de fer en català quan es tracti d'òrgans judicials radicats a les Illes Balears o a l'àmbit lingüístic català.

2. Els advocats i els representants legals de l'Administració han d'emprar normalment el català en les seves actuacions de caràcter processal davant els òrgans judicials radicats a les Illes Balears o dins l'àmbit lingüístic català.

CAPÍTOL VII

AUTORITATS I EMPLEATS PÚBLICS

Article 30. Principi d'actuació

Les autoritats i els treballadors públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma han d'adequar la seva actuació al que disposa aquest Decret.

Article 31. Treballadors públics

1. Tots els empleats públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma han de conèixer les dues llengües oficials en un nivell que els permeti desenvolupar les funcions corresponents als seus llocs de treball i facilitar als ciutadans l'exercici dels seus drets lingüístics en les relacions amb l'Administració.

2. Els òrgans competents en matèria de personal han de facilitar als treballadors públics que en depenguin les vies i els instruments adequats perquè perfeccionin les seves habilitats lingüístiques.

3. La formació que l'Administració de la Comunitat Autònoma ofereix al seu personal s'ha de vehicular normalment en llengua catalana. En tot cas, s'ha de facilitar el material docent en català.

Article 32. Intervencions públiques

En els actes públics que tenguin lloc a les Illes Balears o a l'àmbit lingüístic català, les autoritats i els empleats públics que hi hagin d'intervenir per raó del càrrec s'han d'expressar normalment en català.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera. Mesures per a l'aplicació del Decret

El Govern de les Illes Balears ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir l'aplicació d'aquest Decret i, en especial, perquè tot el personal al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma estigui en condicions d'atendre els ciutadans en la llengua oficial que triïn i perquè es pugui disposar de les solucions tecnològiques d'administració electrònica habilitades per operar en català.

Disposició adicional segona. Llengües de signes

El Govern de les Illes Balears ha de promoure i afavorir amb mesures específiques l'ús normal de les llengües de signes catalana i castellana en l'Administració pública. L'ús d'aquestes llengües s'ha de regir pels criteris continguts en aquest Decret pel que fa a les llengües orals.

Disposició adicional tercera. Capacitació en llenguatge administratiu

L'Escola Balear d'Administració Pública ha de promoure i afavorir amb mesures específiques la capacitació bàsica i generalitzada dels empleats públics en el llenguatge administratiu, dins el marc general de formació lingüística d'aquests treballadors.

Disposició adicional quarta. Assessors lingüístics

La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques ha de vetlar perquè la dotació de personal del cos facultatiu superior, especialitat assessor lingüístic, a cada conselleria i entitat que integra el sector públic instrumental sigui adequada i suficient per facilitar l'aplicació del que s'estableix en aquest Decret.

Disposició adicional cinquena. Protocols d'ús lingüístic

El conseller de Cultura, Participació i Esports ha d'adoptar les mesures que consideri pertinents per impulsar protocols d'ús lingüístic adaptats a les necessitats de cada conselleria o entitat que integra el sector públic instrumental, dins el marc de les disposicions establertes en aquest Decret.

Disposició adicional sisena. Informació sobre les mesures contingudes en aquest Decret

La Conselleria de Cultura, Participació i Esports ha de preveure mesures per difondre el contingut d'aquest Decret entre les autoritats i els empleats públics cridats a aplicar-lo, així com vies específiques per assessorar-los sobre la interpretació i l'aplicació de les determinacions que conté.

Disposició adicional setena. Altres organismes i institucions

1. El Govern de les Illes Balears ha de promoure les accions escaients perquè les determinacions d'aquest Decret siguin adoptades progressivament en el funcionament intern d'altres institucions estatutàries de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. Així mateix, les conselleries competents han d'impulsar les mesures adequades perquè qualsevol entitat finançada totalment o parcialment amb fons públics de la Comunitat Autònoma apliquin progressivament les mesures contingudes en aquest Decret.

Disposició addicional vuitena. Desplegament de la disposició addicional cinquena de la Llei 3/2003

1. ²D'acord amb el que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i en la mesura que despleguen els articles 43 i 44 de la Llei esmentada, els articles 3.1, 7, 8, 12.1, 13-17, 19, 20, 23, 24, 28 i 29.1 d'aquest Decret són aplicables, sens perjudici de l'autonomia d'organització de cada ens i sempre que no entrin en contradicció amb la seva reglamentació específica:

- a) Als consells insulars.
- b) A les entitats que integren l'Administració local de les Illes Balears.
- c) A les entitats instrumentals que depenen de les administracions esmentades en les lletres anteriors.
- d) A les corporacions de dret públic de les Illes Balears.
- e) Als concessionaris de serveis públics de competència de les administracions de les Illes Balears.

2. La Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques i la Conselleria de Cultura, Participació i Esports han d'impulsar amb les entitats esmentades en l'apartat anterior les mesures de col·laboració adients per harmonitzar la normativa d'ús de les llengües oficials, afavorir l'aprovació de protocols d'usos lingüístics, fomentar la capacització lingüística dels treballadors públics i consolidar un llenguatge administratiu d'ús generalitzat en totes les administracions de les Illes Balears.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Disposició transitòria única. Aplicació de l'article 24

Les disposicions previstes en l'article 24 no són aplicables fins que no es publiqui en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* l'acord del Consell de Govern que aprovi les clàusules lingüístiques que s'han d'incorporar en els plecs de contractació o documents anàlegs.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que siguin incompatibles amb el Decret, s'hi oposin o el contradiguin i, en especial, el Decret 90/1995, de 14 de setembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Política Lingüística de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament

S'autoritza el conseller de Cultura, Participació i Esports a dictar les disposicions necessàries per desplegar aquest Decret.

² Apartat modificat per l'Acord del Consell de Govern de 22 de febrer de 2019, esmentat en la nota 1.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.